

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14358/2023
27.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Константин Ранков, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Горан Мандић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизијама тужиле изјављеним против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3062/22 од 02.03.2023. године, у седници одржаној 27.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УСТУПА СЕ предмет Основног суда у Зрењанину П 187/22 Апелационом суду у Новом Саду, ради оцене изузетне дозвољености ревизије по члану 395. Закона о парничном поступку.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П 187/22 (2006) од 05.10.2022. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужилји на име накнаде за коришћење сувласничке ствари исплати износ од 1.208.320,00 динара са законском затезном каматом почев од 05.10.2022. године, до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу преко досуђеног износа од 1.208.320,00 динара, до траженог износа од 3.000.000,00 динара, за износ од 1.791.680,00 динара са законском затезном каматом почев од 05.10.2022. године, до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужилји накнади трошкове парничног поступка од 423.100,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3062/22 од 02.03.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле, а жалба туженог усвајена и преиначена је пресуда Основног суда у Зрењанину П 187/22 (2006) од 05.10.2022. године, тако што је одбијен тужбени захтев тужиле да јој тужени на име накнаде за коришћење сувласничке ствари исплати износ од 1.208.320,00 динара са законском затезном каматом почев од 05.10.2022. године до исплате (став 1 изреке), и у делу одлуке о трошковима поступка (став 3 изреке), и обавезана је тужилја да туженом накнади трошкове парничног поступка од 325.500,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности одлуке о трошковима поступка до исплате, док је у преосталом побијаном а непреиначеном делу (став 2 изреке), првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, обавезана је тужилја да туженом накнади трошкове жалбеног поступка од 132.183,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је изјавила две ревизије 05.04.2023.године, једну редовну због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, и другу посебну ревизију због погрешне примене материјалног права, применом члана 395. ЗПП, (погрешно се позивајући на одредбу члана 404. ЗПП).

Апелациони суд у Новом Саду није донео решење о испуњености услова да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, већ је предмет доставио Врховном суду на одлучивање о ревизијама тужилце.

Тужба ради исплате поднета је 14.02.2006. године, а поступак је окончан 02.03.2023. године доношењем побијане другостепене одлуке.

Одредбом члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11, који је ступио на снагу 01.02.2012. године), прописано је да ће се поступци започети пре ступања на снагу овог закона спровести по одредбама Закона о парничном поступку објављеном у „Сл.гласник РС“ бр.125/04 и 111/09. Наведеним Законом, изузетно дозвољена ревизија регулисана је одредбом члана 395 ЗПП („Сл. гласник РС“, бр. 125/04 и 111/09), по којој допуштеност ове ревизије цени апелациони суд.

Имајући у виду да је предмет достављен Врховном суду ради доношења одлуке о ревизији, а да Апелациони суд у Новом Саду претходно није дао оцену о изузетној дозвољености ревизије у овој правној ствари применом члана 395. ЗПП, то је Врховни суд, у складу са одредбом члана 22. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**